

روش تربیتی تغییر موقعیت در منابع اسلامی

هادی حسین خانی*

چکیده

در خصوص روش تربیتی تغییر موقعیت این پرسش مطرح است که این روش دارای چه گونه‌هایی است؛ کار کردهای آن کدام است؛ و چه شرایطی لازم است تا به کار گیری آن مؤثر واقع شود؛ بر این اساس، هدف از پژوهش حاضر، یافتن پاسخ به پرسش‌های فوق و ترسیم ابعاد روش تربیتی مذکور است. قلمرو تحقیق را آیات قرآن کریم و روایات معصومین علیهم السلام تشکیل می‌دهد. روش تحقیق توصیفی- تحلیلی است و گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه‌ای انجام می‌شود. یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که روش تربیتی تغییر موقعیت دارای گونه‌های وضعی، مکانی، زمانی و اجتماعی است. تغییر موقعیت از کار کردهای مختلفی همچون کار کردهای علمی، اخلاقی، دینی و روان‌شناسی برخوردار است. همچنین براساس منابع اسلامی، بصیرت، توانایی، پرهیز از راحت‌طلبی، ولایت‌مداری، استمداد از خداوند متعال و سرعت مناسب شرایطی است که زمینه اثربخشی روش مذکور را فراهم می‌کند.

واژگان کلیدی: روش‌های تربیتی، تغییر موقعیت، منابع اسلامی.

مقدمه

هر یک از روش‌های تربیتی با انکا به مبانی و اصول تربیت مسیر دستیابی به اهداف تربیتی را هموار می‌کنند. در این میان، روش تربیتی «تغییر موقعیت» از جمله روش‌های رفتاری است که در منابع اسلامی بسیار مورد استفاده قرار گرفته و از تأثیرگذاری ویژه‌ای در تربیت برخوردار است، به گونه‌هایی که می‌توان ادعا کرد آیات فراوان قرآن کریم و روایات بی‌شمار معصومین علیهم السلام به گونه‌های مختلف با تغییر موقعیت مرتبط‌اند. در عین حال این پرسش مطرح است که روش تربیتی مذکور دارای چه انواعی است؟ کارکردهای آن کدام است و به چه منظور از آن استفاده می‌شود؟ و از همه مهم‌تر آنکه روش تغییر موقعیت با وجود چه شرایطی قابل بهره‌برداری است و اثربخشی مطلوب تربیتی از آن انتظار می‌رود؟

مکاتب و دانش‌های مختلف نقش محیط در رفتار انسان را مورد توجه قرار داده‌اند. مثلاً رفتارگرایی بر این باور است که رفتار انسان تابع شرایط و محیط بیرونی و نه درونی است (<https://plato.stanford.edu/entries/behaviorism>). روان‌شناسی اجتماعی نیز مطالعه علمی چگونگی ساخت افکار، احساسات، اعتقادات، نیات و اهداف افراد در یک زمینه اجتماعی توسط تعاملات واقعی یا تصویری با دیگران را وجه نظر قرار داده است (<https://www.simplypsychology.org/social-psychology.html>) محيطی نیز با گردآوری دانش‌هایی از حوزه‌های مختلف در یک زمینه روان‌شناختی، به مطالعه روابط، رفتارها و تجارت انسانی در محیط می‌پردازد (ناری قمی و قره بگلو، ۱۳۹۴، ص ۲۰). با این وجود، در میان روش‌های تربیتی، کمتر به بحث پیرامون جوانب تغییر موقعیت -به مثابه یک روش تربیتی- پرداخته شده است. در بین آثاری که تغییر موقعیت را روشی تربیتی دانسته‌اند، برخی آن را به اجمال مورد توجه قرار داده‌اند. باقری (۱۳۸۹، ص ۱۳۹) روش مذکور را مبتنی بر اصل تأثیر شرایط بر انسان دانسته و نمونه‌هایی از کاربرد آن را در شرایط زمانی، مکانی و اجتماعی بررسی کرده است. برخی دیگر به تفصیل به این روش توجه کرده‌اند. انصاری (۱۳۹۰) در پایان نامه کارشناسی ارشد با عنوان «روش تربیتی تغییر موقعیت در قرآن کریم»، انواع، آثار دنیوی و اخروی، و شرایط و آداب به کارگیری آن را ذکر کرده است. با این حال، منابع بسیاری بدون نام بردن از تغییر موقعیت، به بعدی از ابعاد آن پرداخته‌اند.

با توجه به اهمیت و ارزش این روش، و خلاصه‌های لازم در این خصوص، مطالعه جوانب مختلف آن ضرورت می‌یابد. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و روش گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای است که از طریق مطالعه آیات قرآن و روایات معصومین علیهم السلام صورت می‌گیرد. در

تحقیق حاضر که مبتنی بر منابع اسلامی است، ابتدا انواع تغییر موقعیت و سپس کارکردهای آن بررسی می‌شود. سرانجام به بحث در مورد شرایطی پرداخته می‌شود که با لحاظ آنها می‌توان تا حدود زیادی اثربخشی این روش را تضمین کرد.

الف) مفهومشناسی

روش تربیتی

روش تربیتی شیوه بروز عمل یا فعالیتی است که به منظور تأثیرگذاری بر مربی، از مربی صادر می‌شود. در این تعریف، روش تربیتی دارای چهار عنصر اساسی است: ۱. عمل و فعالیت عینی و حقیقی است؛ ۲. از معلم و مربی سر می‌زند؛ ۳. در ارتباط با دیگری (مربی) است؛ ۴. با هدف اثرگذاری در غیر (مربی) صورت می‌پذیرد (قائمه مقدم، ۱۳۹۱، ص ۱۲).

روش تربیتی تغییر موقعیت

از آنجا که موقعیت‌های مختلف زمانی، مکانی و اجتماعی مبدأ تأثیرگذاری‌های متفاوتی در انسان است، برای ایجاد حالات مطلوب در وی گاه لازم است روابط او را با موقعیت‌های مزبور دچار تغییر سازیم (باقری، ۱۳۸۹، ص ۱۳۹). براین اساس، آنگاه که برای مصونیت یافتن از موقعیت آسیب‌زای کنونی یا پیش رو، و یا برخورداری از امتیازات موقعیت تعالی‌بخش، اقدام به موقعیت‌گزینی مطلوب و قرار گرفتن در آن می‌شود، از روش تربیتی تغییر موقعیت استفاده شده است. طبق این تعریف، تغییر موقعیت موارد زیر را در بر می‌گیرد: ۱. ترک وضعیت فعلی به منظور اینمی از آسیب‌های احتمالی آن؛ ۲. پرهیز از ورود در موقعیت آسیب‌زا؛ ۳. پیش‌بینی، گزینش و حضور در موقعیت برتر جهت بهره‌مندی از مزایای آن، به رغم آسیب‌زا نبودن جایگاه کنونی. قابل ذکر است که این روش هم می‌تواند به منظور خودتربیتی و هم دیگر تربیتی به کار رود.

ب) انواع تغییر موقعیت

تغییر موقعیت به صورت‌های مختلفی قابل تصور است که در اینجا به برخی از آنها اشاره می‌شود:

۱. تغییر موقعیت وضعی

منظور از تغییر موقعیت وضعی آن است که فرد در همان نقطه‌ای که حضور دارد، وضعیت خود را مثلاً از ایستاده به نشسته، نشسته به درازکش، پشت‌به‌قبله به رو به قبله و مشابه آن تغییر دهد. در منابع اسلامی نمونه‌های متعددی از تغییر موقعیت وضعی وجود دارد که برخی از آنها عبارت‌اند از:

روکردن بهسوی قبله در هنگام نماز (بقره، ۱۴۴):^۱ یاد کردن خداوند متعال در حالت ایستاده، نشسته و به پهلو (آل عمران، ۱۹۱):^۲ شب زنده داری برای پروردگار در حالت سجده و قیام (فرقان، ۶۴):^۳ طوف، قیام، رکوع و سجود در خانه خدا (حج، ۲۶):^۴ رکوع و سجود در برابر پروردگار (حج، ۷۷):^۵ و تغییر وضعیت از ایستاده به نشسته و بالعکس در هنگام احساس خشم (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۷۰، ص ۲۷۲).^۶

۲. تغییر موقعیت مکانی

در این نوع تغییر موقعیت، فرد جایگاه مکانی خود را به مکان دیگر تبدیل می کند تا از مزایای این جابجایی برخوردار شود. در اینجا به برخی از نمونه های تغییر موقعیت مکانی در منابع اسلامی اشاره می شود:

سیر در آفاق برای عترت آموزی (انعام، ۱۱؛ نمل، ۶۹)^۷ و آگاهی از چگونگی آغاز آفرینش (عنکبوت، ۲۰)،^۸ هجرت در راه خداوند (نساء، ۹۷)،^۹ اقامه نماز در مساجد (اعراف، ۲۹)،^{۱۰} حرکت برای جهاد در راه خدا (توبه، ۴۱)،^{۱۱} انجام سفر علمی (توبه، ۱۲۲)،^{۱۲} زیارت امام حسین (علیه السلام) (نوری، ۱۴۰۸، ج ۷، ص ۵۶۹)،^{۱۳} اعتکاف (خرمشاهی و انصاری، ۱۳۷۶، ص ۳۴۴)^{۱۴} و گام برداشتن برای برآوردن حاجت مؤمن (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۷۱، ص ۲۳۵).^{۱۵}

۱. قَدْ تَرَى تَّكَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَئُوْنِيْكَ قِبْلَةً تَرْصَاهَا فَوْلَ وَجْهَكَ شَفَرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامَ وَحِيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوْلُوا وُجُوهُكُمْ سَطْرٌ
۲. الَّذِينَ يَدْكُرُونَ اللَّهَ قِيَاماً وَقَعْدَا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَنْقَرُّونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ قَنَاعَ عَذَابَ الظَّارِ.
۳. وَالَّذِينَ يَبْشُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّداً وَقِيَاماً .
۴. وَإِذْ يَوَانُ لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئاً وَطَهَرْ بَيْتِي للطَّافِئِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرَّاجِعِ السُّجُودُ.
۵. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَا إِذْكُرُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَاعْمَلُوا الْعَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُلْهُجُونَ.
۶. عَنِ الْبَاقِرِ عَلَيْهِ أَكْثَرُهُمْ غَضِيبٌ وَهُوَ قَاتِمٌ فَلَيَجْلِسْ فَإِنَّهُ يَلْهَبُ عَنْهُ رِجْزُ الْيَطِيْبِينَ وَإِنْ كَانَ جَالِسًا فَلَيَقِيمَ.
۷. قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْدَدِينَ * قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ.
۸. قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ يَدَا الْخُلُقِ ثُمَّ اللَّهُ يُبَشِّرُ النَّاسَةَ الْآخِرَةَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
۹. إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمُلَائِكَةُ طَالِبِيْنَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا كُنْمِّ كُنْمِ مُسْتَعْفِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتَهَاجِرُوا فِيهَا فَأَولَيْكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءُتْ مَصِيرَاً .
۱۰. قُلْ أَمْرِ رَبِّي بِالْأَسْبَطِ وَأَقِيمُوا وَجْهَكُمْ عَنِ الدُّكُلِّ مَسْجِدَ وَادْعُوهُ مُسْلِمِيْنَ لَهُ الدِّيْنُ كَمَا يَدْأَبُمْ تَعُودُونَ.
۱۱. انْفَرُوا خَفَافاً وَنَقْلاً وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْسِكُمْ فِي سِيلِ اللَّهِ ذَالِكُمْ حَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ.
۱۲. وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لَيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فُرْقَةٍ مُّؤْمِنٍ طَائِفَةٌ لَيَقْعُدُوا فِي الدِّيْنِ وَلَيَنْبِرُوا وَقَوْمُهُمْ إِذَا رَجَمُوا إِلَيْهِمْ لَكَمْلَمْ يَحْذَرُونَ.
۱۳. قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ لَا مَسْعِدَ لِأَحْسَنِيَّةِ إِنَّ زِيَادَةَ الْحُسْنَى عَدْلُ حَجَّ وَعُمْرَةَ وَاعْتِكَافِ سَهْرِيْنِ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ .
۱۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (اعْتِكَافُ عَشْرِ رَسْمٍ فِي رَمَضَانَ يَعْدُلُ حِجَّتَيْنِ وَعُمْرَتَيْنِ).
۱۵. قَالَ الْحَسَنُ عَلَيْهِ أَنَّ الْمَسْئَى فِي حَاجَةِ الْمُؤْمِنِ حَتَّى يَعْصِيَهَا حَيْرٌ مِّنْ اعْتِكَافِ سَهْرِيْنِ مُسَائِعِيْنِ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ بِصِيَامِهَا .

۳. تغییر موقعیت زمانی

در تغییر موقعیت زمانی، برخلاف موارد قبلی، زمان دستخوش تغییر نمی‌شود، بلکه انجام رفتار به زمان مناسب آن موكول می‌شود. تغییر موقعیت زمانی نیز مصادیق زیادی در آموزه‌های اسلامی دارد، از جمله:

اقامه نماز در هنگام خاص خود (نساء، ۱۰۳)،^۱ روزه گرفتن در زمان مقرر (بقره، ۱۸۷)،^۲ انجام مناسک حج در زمان خاص خود (همان، ۱۹۷)،^۳ زیارت اولیای الهی در مناسبت‌های خاص (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۸۲، ص ۷۵)،^۴ موكول کردن استغفار برای فرزندان به هنگام اجابت (یوسف، ۹۸)،^۵ برقراری ارتباط با خداوند متعال در شب (اسراء، ۷۹ و یوسف، ۷۹)،^۶ و اختصاص فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی به روز (نبأ، ۱۱).^۷

۴. تغییر موقعیت اجتماعی

هرگاه فردی به منظور مصون‌سازی خود از برخی آسیب‌ها، از موقعیت اجتماعی فعلی فاصله گیرد یا برای برخوردار شدن از برخی مزايا خود را به اجتماع مطلوب ملحق کند، تغییر موقعیت اجتماعی روی داده است. نمونه‌های زیر در منابع اسلامی از این قبیل به شمار می‌رود:

ازدواج با فرد دیندار (بقره، ۲۲۱)،^۸ همنشینی با دینداران (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۱، ص ۳۹)؛^۹ شرکت در عبادات جمعی مانند نماز جماعت (همان، ج ۳، ص ۳۷۲)،^{۱۰} نماز جموعه (جمعه، ۹)،^{۱۱} حج (آل عمران، ۹۷)،^{۱۲} اعتکاف (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۴، ص ۱۷۵)،^{۱۳} و...؛ پرهیز از همنشینی با هواپرستان (نهج البلاغه، خطبه ۸۶)،^{۱۴} اهل بدعت (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۷۵)،

۱. إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا.

۲. وَكَلَّا لَهُ وَاسْرُوا حَتَّى يَبْيَّنَ لَكُمُ الْحَيْطُ الْأَكْيُضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيلِ.

۳. الْحَجُّ أَنْهَى مَعْلُوماتٍ.

۴. رُوَى عَنْ أَبِي مُحَمَّدِ الْمُسْكَرِيِّ اللَّهُ أَكَّهُ قَالَ: عَلَامَاتُ الْمُؤْمِنِ حَمْسٌ صَلَةُ الْإِحْدَى وَالْحَمْسِينَ وَزِيَارَةُ الْأَرْبعِينَ.

۵. قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّجِيمُ.

۶. وَمِنَ اللَّئِلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَعْنِكَ رَبُّكَ مَقَاماً مُحْمُوداً: قَالَ مَعَاذُ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا ظَالَّمُونَا.

۷. وَجَعَلْنَا تَوْمَكُمْ سُبَاتاً.

۸. وَلَا تُتَكْحُّنُ الْمُسْرَكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَا مَمْةٌ مُؤْمِنَةٌ حَتَّى مُسْكِيَةٌ وَلَا أَعْجَبَكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدُ مُؤْمِنٌ حَتَّى مُشْرِكٌ وَلَا أَغْبَجَكُمْ أَوْلَى شِكْرٍ يَنْعُونَ إِلَى الْكَارِ... .

۹. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ الْمَصِيرُ: مُجَالَسَةُ أَهْلِ الدِّينِ شَرُفُ الدُّنْيَا وَالْآجَرَةِ.

۱۰. قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْيَهِيدِ: أَمَا سَسْتَشْبِهُ الرَّجُلَ مِنْكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ الْجَارِيَةُ تَبَيَّنَهَا فَقُتُلَ لَمْ يَكُنْ يَحْضُرُ الصَّلَاةَ.

۱۱. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ للصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعُوا إِلَيْ ذِكْرِ اللَّهِ وَذِرُوا الْبَيْعَ ذَالِكُمْ حَيْزٌ لَكُمْ إِنْ كُثُمْ تَعْلَمُونَ.

۱۲. وَلَلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجَّةُ الْبَيْتِ مِنَ اشْتَطَاعَ اللَّهُ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ.

۱۳. عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْيَهِيدِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ الْمَصِيرُ إِذَا كَانَ الْمُسْرُرُ الْأَوَّلُ أَعْتَكَ فِي الْمَسْجِدِ.

۱۴. قَالَ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْيَهِيدِ: مُجَالَسَةُ أَهْلِ الْهَوَى مَئْسَأَةٌ لِلْإِيمَانِ وَمَحْصَرَةٌ لِلسَّيْطَانِ.

ص ۲۳۲)،^۱ اهل لهو (حرانی، ۱۴۰۴، ص ۱۴۹)،^۲ اهل ریب (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۷۰، ص ۳۷۵)،^۳ اهل پستی و اهل فسق (همان، ج ۷۵، ص ۱۲۲)،^۴ و افرادی که به آیات الهی کفر می‌ورزند و آنها را به سخه می‌گیرند (نساء، ۱۴۰).^۵ تغییر موقعیت اجتماعی به نوبه خود می‌تواند به گونه‌های مختلف سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و... نیز تفکیک شود. نامه حضرت سلیمان^{علیه السلام} به مملکه سپا و فراخواندن او به نشانه تسلیم (نمک، ۳۱-۳۰) حضرت موسی^{علیه السلام} (طه، ۹۷)،^۶ نمونه‌هایی از تغییر موقعیت سیاسی؛ فرمان به مسافرت به منظور عترت آموزی (انعام، ۱۱)^۷ و سفر به مناطق دوردست برای کسب دانش (حرعاملی، ۱۴۰۹، ج ۲۷، ص ۲۷)،^۸ مصاديقی از تغییر موقعیت فرهنگی؛ سفرهای تابستانی وزمستانی قریش برای تجارت (قریش، ۲-۱)^۹ و سفرهای ذوالقرنین برای خدمت‌رسانی (کهف، ۹۸-۸۳)، مثال‌هایی از تغییر موقعیت اقتصادی در منابع اسلامی به شمار می‌روند.

روشن است که در مواردی می‌تواند ترکیبی از دو، سه یا حتی همه موارد تغییر موقعیت اتفاق افتد. مانند حج که چون در ماه ذی الحجه انجام می‌شود، مصدق تغییر موقعیت زمانی؛ از آن‌رو که در سرزمین وحی صورت می‌پذیرد، مصدق تغییر موقعیت مکانی؛ از آن جهت که در طوفا باید شانه چپ به سوی کعبه باشد، تغییر موقعیت وضعی؛ و چون همراه با خیل مشتاقان الهی برگزار می‌شود، مصدق تغییر موقعیت اجتماعی است.

ج) کارکردهای روش تربیتی تغییر موقعیت

به کارگیری گونه‌های مختلف روش تربیتی تغییر موقعیت دارای کارکردهای مختلفی است که در این نوشتار با ملاحظه منابع اسلامی کارکردهای علمی، اخلاقی، دینی و روان‌شناختی بررسی می‌شود:

۱. قال الصادق^{علیه السلام}: ثلثٌ يَحْبُّ عَلَى كُلِّ إِنْسَانٍ تَجْنِبُهَا مُقَارَنَةُ الْأَشْرَارِ وَ مُحَادَثَةُ النِّسَاءِ وَ مُجَالَسَةُ أَهْلِ الدِّعَّ.
۲. مُجَالَسَةُ أَهْلِ الْأَلْهَوِيِّيَّسِيِّ الْقُرْآنَ وَ حُضُورُ السَّسْطَانَ.
۳. عن علي بن الحسين^{علیه السلام}: وَ الدُّنْوُبُ الَّتِي تَهْيِكُ الْعِصَمَ ... وَ مُجَالَسَةُ أَهْلِ الرَّيْبَ.
۴. حَطَّابُ الْحَسِينِ^{علیه السلام}: فَقَالَ إِنَّ... مُجَالَسَةُ أَهْلِ الدِّنَاءِ وَ شَرُّ وَ مُجَالَسَةُ أَهْلِ الْفِسْقِ رِبِّيَّةً.
۵. وَقَدْ تَرَأَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنِّي إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتَ اللَّهِ يُكَفِّرُ بِهَا وَيُسْتَهْرِرُ بِهَا فَلَا تَفْعَلُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَحُوصُوا فِي حَدِيثٍ عَثِيرٍ إِنَّكُمْ إِذَا مَنَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَاطِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ حَيْيَاً.
۶. قَالَ فَأَدْهَبَهُ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مَسَاسَ... .
۷. قُلْ سِرُّوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْطُرُوا وَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ.
۸. قَالَ اللَّهُ^{علیه السلام}: اطْبُلُوا الْعِلْمَ وَ لَوْ بِالصَّيْنِ.
۹. لِإِلَالِفِ قُرْيَشٍ * إِلَالِفِهِمْ رِحْلَةُ النِّسَاءِ وَالصَّيْفِ.

۵. کارکردهای علمی

یکی از پیش نیازهای دستیابی به علم، خارج شدن از محیط زندگی به قصد استفاده علمی است. به همین دلیل خداوند متعال انسانها را مؤاخذه می کند که چرا برای آنکه از قلب هایی بخوردار شوند که با آن تعقل کنند، در زمین سیر نمی کنند؟ (حج، ۴۶)^۱ و نیز به مؤمنان برای «سفرهای دین پژوهانه» نهیب می زند:

«چرا از هر گروهی طائفه ای از آنان کوچ نمی کند تا در دین آگاهی پیدا کنند و به هنگام بازگشت به سوی قوم خود، آنها را انذار نمایند تا [از مخالفت فرمان پروردگار] بترسند و خودداری کنند» (توبه، ۱۲۲).

همچنین خداوند متعال، پیامبر اولوالعزم خود موسی^{علیه السلام} را مأمور کرد تا با طی کردن مسیری طولانی (کهف، ۶۰)^۲ از خرمن دانش خضر^{علیه السلام} بهره مند شود (همان، ۶۶).^۳ در نگاه پیامبر اسلام^{علیه السلام} کسبِ دانش هرچند به ازای طی کردن مسافتی طولانی لازم شمرده شده است (حر عاملی، ۱۴۰۹، ج ۲۷، ص ۲۷).^۴ روشن است که فرمان به پیمودن مسیر طولانی از حجاجز تا چین با وسایل آن زمان، نه به منظور کسب درآمد مادی، بلکه حاکی از ارزشمندی علم است تربیت باید با تبیین ارزش و فضیلت والای علم آموزی، به گونه ای برنامه ریزی کنند که مهاجرت و مجاهدت علمی به هدف کسب دانش و نه دریافت مدرک و انگیزه های مادی صورت پذیرد. «همنشینی با دانشمندان» از مصاديق تغییر موقعیت اجتماعی است که به بسط و تعمیق دانش منجر می شود (تمیمی آمدی، ۱۳۶۶، ص ۴۷).^۵ حضرت علی^{علیه السلام} در روایتی، ساعتی همنشینی با عالمان را در نزد خداوند برتر از یکسال عبادت عاری از معصیت، نظر کردن به عالم را در نظر خداوند برتر از یکسال اعتکاف در بیت الحرام، و زیارت دانشمندان را در نزد خداوند برتر از هفتاد حج و عمره و هفتاد طوف پیرامون خانه خدا می داند. خداوند متعال چنین فردی را هفتاد درجه بالا می برد، به ازای هر حرفی برای او حجی مقبول می نویسد، رحمت خویش را برای آنها نازل می کند و ملائکه برای او شهادت می دهند که بهشت برای او واجب شد (دیلمی، ۱۴۱۲، ج ۱، ص ۱۶۶).^۶

۱. أَقْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَكُوْنُ أَلَّهُمْ قُلُوبٌ يَعْلَمُونَ بِهَا أَوْ إِذَانٍ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلِكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ.

۲. وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِرَبِّهِ لَا أَبْرُحُ حَتَّى أَتَلِعَ مَجْمَعَ الْجِنَّةِ أَوْ أَمْضِي حَثَّابًا.

۳. قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَبْيُكَ عَلَى أَنْ تَعْلَمَ مَا مَعَنِيَ حُسْنًا.

۴. قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: اطْلُبُوا الْعِلْمَ وَلَا بِالصِّنْفِ—فَإِنَّ طَلَبَ الْعِلْمِ فَرِصْنَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ.

۵. عن علی^{علیه السلام}: جالس العلماء تردد علماء.

۶. عن علی^{علیه السلام}: جلوس ساعه عتمه العلماء أححب إلى الله تعالى من عيادة سنه لا يعصي الله فيها طرفة عين و النثر إلى العالم أححب إلى الله تعالى من اعتكاف سنه في البيت الحرام و زيارة العلماء أححب إلى الله تعالى من سبعين حجة و عمره و

از اینکه در این‌گونه روایات به جای همنشینی با معلم، بر همنشینی با علماء تأکید شده، این نکته حاصل می‌شود که علاوه بر استفاده‌های علمی که از همکاری به دست می‌آید، یک روش تربیتی نیز مورد توجه است و آن اینکه با هم باشیم، با هم فکر کنیم و سعی کنیم که همه یک فکر داشته باشیم. همکاری افراد نیروی آنها را مضاعف می‌سازد (مصطفای زیدی، ۱۳۷۵، ص ۱۱۳).

۶. کارکردهای اخلاقی

دوری از رذایل و کسب فضایل اخلاقی از دیگر دستاوردهای ارزشمند روش تغییر موقعیت است. خداوند در برخی از آیات به جای واژه پیامبر، واژه «ندیر» را به کار برد است (فاطر، ۲۴)،^۱ اما در هیچ آیه‌ای، واژه بشیر به جای واژه پیامبر به کار نرفته است. با این‌که بشیر و ندیر بودن هر دو وظیفه پیغمبران است. علت این است که آنچه در اراده ما انسان‌ها بیشتر اثر دارد، حفظ از خطرهاست (https://mesbahyazdi.ir/node/6491). بنابراین، در وهله نخست، «فاصله‌گرفتن از موقعیت‌های زمینه‌ساز گناه» برای پیشگیری از وقوع در آن لازم است. اگر از مرز گناه فاصله نگیریم، امکان وقوع در آن وجود دارد. در روایات آمده است: «کسی که به قرقاگه نزدیک شود ممکن است که در دام بیافتد». (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۶۷، ص ۸۴).^۲ اینکه بزرگان دین سعی می‌کردند از مباحثات هم کمتر، و به قدر ضرورت استفاده کنند، به خاطر این طبیعت آدمی است که وقتی به امر مباح لذت‌بخش نزدیک شد، دلش می‌خواهد تکرار کند. وقتی تکرار شد، کم‌کم عادت می‌شد. وقتی عادت شد کم‌کم از مرز تجاوز می‌کند و یک قدم آن طرف می‌گذارد. قدم که گذاشت ناگهان سقوط می‌کند. یکی از حکمت‌های تشریع زهد، تقو، قناعت و... در اسلام همین است (https://mesbahyazdi.ir/node/5790).

اما چنانچه فردی به هر دلیل در موقعیت گناه قرار گرفت لازم است بی‌درنگ از آن مکان بگریزد، چنانچه حضرت یوسف عليه السلام وقتی خود را در دام زیخا گرفتار دید، به راهکارهایی از جمله استعاده، یادآوری نعمت و توجه به پیامد رفتار (یوسف، ۲۳)^۳ اکتفا نکرد، بلکه با سرعت به سوی در گریخت (همان، ۲۵).^۴ همچنین خداوند متعال مؤمنان را از تداوم حضور در جلسه‌ای که در آن آیات الهی مورد

۱. أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ طَوَافًا حَوْلَ الْبَيْتِ وَ رَفِيعُ اللَّهِ لَهُ سَبْعِينَ ذَرْجَةً وَ يَكْثُبُ لَهُ بِكُلِّ حَزْفٍ حَجَّةً مَفْتُولَةً وَ أَنْزَلَ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةَ وَ شَهَدَتِ الْمُلَائِكَةُ لَهُ بِإِنَّهُ قَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَاحَ.

۲. وَإِنْ مَنْ مِنْ أَمْمَةٍ إِلَّا خَلَأَ فِيهَا تَذَبِيرٌ.

۳. مِنْ حَوْلِ الْحَمِيِّ أَوْشَكَ أَنْ يَوْقِعَ فِيهِ.

۴. وَأَسْبَقَ أَلْيَابَ... .

کفر و استهزا قرار می‌گیرد، بر حذر می‌دارد (نساء، ۱۴۰).^۱ از این آیه شریفه استفاده می‌شود که باقی ماندن در این‌گونه جلسات، حتی با وجود ناخشنودی باطنی، زمینه ورود در جرگه نفاق را فراهم می‌کند. همچنین «تغییر موقعیت وضعی» می‌تواند به مهار هیجان خشم منجر شود (همان، ج ۷۰، ص ۲۶۴).^۲ کسب فضایل اخلاقی نمونه دیگر کارکرد اخلاقی روشن تغییر موقعیت است. در منابع اسلامی «همنشینی» عاملی بسیار مؤثر در ایجاد و تقویت صفات مطلوب اخلاقی بهشمار می‌رود. به عنوان نمونه، «همنشینی» با افراد حلیم موجب تقویت حلم (تمیمی‌آمدی، ۱۳۶۶، ص ۴۳۰)،^۳ با نیازمندان، باعث تقویت روحیه سپاسگزاری (همان)؛^۴ با اهل خیر، موجب تبدیل شدن به اهل خیر (نهج البلاعه، نامه ۳۱)؛^۵ و با عالمان راستین (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۱، ص ۲۰۵)،^۶ زمینه‌ساز نیکویی ادب، ترکیه نفس (همان)^۷ و نهایتاً سعادت‌مندی می‌شود (همان).^۸ قابل توجه است که در تأثیرگذاری تربیتی مجالست، ویژگی‌های تداوم و غیر ارادی بودن مطرح است (https://hawzah.net/fa/Lecture/View/76785). برخی بزرگان نافذ و غیر محسوس بودن همنشینی را همانند لقمه غذایی می‌دانند که در دهان گذاشته و جویده می‌شود که انسان از خوردن، جویدن و مزه کردنش لذت می‌برد و متوجه نیست که این لقمه آرام از گلو پایین می‌رود و ناگهان متوجه می‌شود که چیزی در دهانش نیست. رفیق خوب سرمایه‌های مادی و معنوی را به کام انسان می‌ریزد (مصطفی‌بی‌زیدی، ۱۳۸۰، ج ۲، ص ۳۹). بنابراین، بر پدر و مادر است که نخست خود همنشینی مناسب برای فرزندان خویش باشند و نیز بکوشند فرزندان را در گزینش دوستان مناسب از خانواده‌های نجیب و اهل اخلاق یاری دهند (یالجن، ۱۳۹۵، ص ۲۷۳).^۹

«زيارة» از دیگر نمودهای تغییر موقعیت است که کارکردهای متعددی در رشد اخلاقی دارد. زیارت قبر پیامبر اکرم ﷺ به منزله هجرت به سوی آن حضرت (حرعاملی، ۱۴۰۹، ج ۱، ص ۳۳۷)،^{۱۰} زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السلام موجب آمرزش گناهان (همان، ص ۳۷۵)،^{۱۱} زیارت قبر

۱. وَ قَدْ تَرَكَ عَيْنَكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنَّ إِذَا سَعَمْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفِرُ بِهَا وَ يُسْهِلُّهَا بَهَا فَلَا تَتَعَدُّوْا مَعَهُمْ حَتَّى يَتَوَصَّوُوا فِي حَدِيثٍ عَبِيرٍ إِنَّكُمْ إِذَا مَنَّاهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَ الْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعاً.
۲. عَنِ الْبَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: قَاتَلَنَا رَجُلٌ تَعْصِبُ بِمُوْ قَاتِمٍ فَلَمْ يُجِلِّسْ فَإِنَّهُ سَيْدُهُ عَنْهُ رَجُزُ الشَّيْطَانِ وَ إِنْ كَانَ جَالِساً فَلَيْقَمُ.
۳. قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: جَالِسُ الْحَلَّمَاءَ جَالِسُ الْحَلَّمَاءَ تَرَدَّدَ حَلَّمَاً.
۴. قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: جَالِسُ الْفَقَرَاءَ تَرَدَّدَ شَكَرَاً.
۵. قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: قَارَنَ أَهْلَ الْخَيْرِ تَنَكَّرَ مِنْهُمْ.
۶. وَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: لَا تَجْلِسُوا عِنْدَ كُلِّ عَالَمٍ إِلَّا عَالَمٌ يَدْعُوكُمْ مِنَ الْحَمْسِ إِلَى الْحَمْسِ مِنَ الشَّكِّ إِلَى الْيَقِينِ وَ مِنَ الْكَبِيرِ إِلَى الْكَوَافِرِ وَ مِنَ الرَّيَاءِ إِلَى الْإِخْلَاصِ وَ مِنَ الْعَدَاوَةِ إِلَى النِّصِيحَةِ وَ مِنَ الرَّغْبَةِ إِلَى الرَّهْدِ.
۷. قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: جَالِسُ الْعُلَمَاءِ يَرِدُ عِلْمَكَ وَ يَحْسُنُ ادْبَكَ وَ تَرَكَ نَفْسَكَ.
۸. قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: جَالِسُ الْعُلَمَاءِ تَسْعَدُ.
۹. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ زَارَ قَبْرِي بَعْدَ مَوْتِي كَانَ كَمْنَ هَاجِرَ إِلَيَّ فِي حَيَاتِي.
۱۰. قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ زَارَ قَبْرَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِحَقِّهِ عَيْرَ مُتَجَبِّرٍ وَ لَا مُنْكِرٍ كَيْبَ اللَّهِ لَهُ أَسْجُرَ مائَةً أَلْفَ شَهِيدٍ وَ غَرَّ اللَّهُ لَهُ مَا تَنَدَّمُ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَأْخُرَ.

امام حسین^{علیه السلام} مانند زیارت خداوند متعال در عرش (همان، ص ۴۱)^۱ و زیارت امام رضا^{علیه السلام} موجب بخشش گناهان (همان، ص ۵۸۳)^۲ است. یکی از دلایل اهمیت یافتن زیارت آن است که خدا به شفاعت پیامبر اکرم و اهلیت^{علیه السلام} گناهان مردم را می‌آمرزد و اگر کسی از رفتن به در خانه اهلیت امتناع کند، مشمول شفاعت‌شان نخواهد شد (<https://mesbahyazdi.ir/node/263>).^۳

«اعراض» از دیگر جلوه‌های روش تغییر موقعیت است که در دیگر تربیتی کاربرد دارد. به عنوان نمونه، یکی از واکنش‌های هشداردهنده قرآن کریم در برابر نافرمانی همسر، جداسازی بستری یا پشت کردن به وی در بستر عنوان شده است (نساء، ۳۴).^۴ اعراض موجب محرومیت همسر از عواطف شده و فرد را وامی دارد که برای جلب این نیاز عاطفی، دست از نافرمانی همسر خود بردارد.

۷. کارکردهای دینی

از روش تغییر موقعیت به منظور حفظ و تقویت ارزش‌های دینی در ابعاد اعتقادی و عملی نیز می‌توان استفاده کرد. «هجرت» که در اغلب موارد از مصاديق تغییر موقعیت مکانی و اجتماعی است، عمدها برای صیانت از ارزش‌های دینی به کار می‌رود. هدف از هجرت این است که از جامعه و محیطی که امکان انجام تکالیف دینی در آن وجود ندارد، دور شویم و در جامعه‌ای زندگی کنیم که مانعی برای دینداری نباشد (کاویانی، ۱۳۹۴، ص ۱۷۰). خداوند متعال با بیان اینکه زمین او فراخ است پس صرفاً باید اورا پرستید، اشاره می‌فرماید که اگر در موقعیتی امکان پرستش او وجود نداشت، باید مکان دیگری را برای زندگی برگزید (عنکبوت، ۵۶).^۵ ازین رو در روایات نقل شده برای مؤمن سزاوار نیست در جلسه‌ای که در آن معصیت خداوند می‌شود و او قادر به تغییر آن نیست، باقی بماند (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۲، ص ۳۷۴).^۶ یا در جلسه‌ای که امامی مورد نقص یا مؤمنی مورد عیب قرار گیرد (همان، ج ۲، ص ۳۷۷).^۷ همچنین براساس قرآن کریم (نساء، ۶۶)،^۸ به کار بستن دستورات خداوند که گاه در قالب تغییر موقعیت و فاصله گرفتن از محل سکونت محقق

۱. عن أبي الحسن الرضا^{علیه السلام} قال: مَنْ زَارَ قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسْنَى عَسْطَ الْقَرَابَاتِ - كَانَ كَمْنَ زَارَ اللَّهَ فَوْقَ عَرْشِهِ.
۲. قَالَ أَبُو جَعْفَرَ^{علیه السلام} مَنْ زَارَ قَبْرَ أَبِي بَطْلُوسَ - عَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَهَدَّمَ مِنْ ذَهَبٍ وَ مَا تَأْكُلُ.
۳. وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْقَا رُؤُوسَهُمْ وَرَأْيَتُهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُشَكِّرُونَ (منافقون، ۵).
۴. ... وَالَّتِي تَخَافُرُنَ تُشَوَّهُنَ فَعَطْوَهُنَ وَاهْجَرُوهُنَ فِي الْمَضَاجِعِ.
۵. يَا عِبَادَى الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضَى وَاسْعَةً فَإِيَّاى فَاغْيُدُونَ.
۶. عَنْ أَبِي عَثَمَةَ اللَّهِ^{علیه السلام} قَالَ: لَا يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنَ أَنْ يَجْلِسَ مَجْلِسًا يُصَبِّي اللَّهُ فِيهِ وَ لَا يَقْدِرُ عَلَى تَعْبِيرِهِ.
۷. عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ^{علیه السلام} قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ الْيَقِنَ الْآخِرِ فَلَا يَجْلِسَ مَجْلِسًا يُبَشِّرُ فِيهِ إِمَامٌ أَوْ يَعَابُ فِيهِ مُؤْمِنٌ.
۸. وَلَوْ أَنَا كَبِيتَ عَلَيْهِمْ أَنْ افْتَلُو أَنْسُكُمْ أَوْ اخْرُجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلْوَ إِلَّا قِيلَ مَنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوْ مَا يُوَعَظُونَ يِه لَكَانَ حَيْرًا أَلَّهُمْ وَأَشَدَّ تَبَيَّنًا.

می شود، به تثبیت ایمان و ثبات قدم منجر می شود (اناری، ۱۳۹۰، ص ۹۱). براین اساس، ایجاد فاصله با محیط نامناسب اعم از محل سکونت، محل تحصیل، نوع و محل کار و... عامل مهمی است که باید در خودتربیتی و دیگر تربیتی لحاظ شود.

«سیر در آفاق» نیز آثار و برکات دینی متعددی دارد، از جمله آنکه موجبات تقویت باور به معاد را فراهم می سازد (عنکبوت، ۲۰) ^۱ و عاقبت کفر را یادآور می شود (محمد، ۱۰). ^۲ شاید علت تأکید قرآن بر سیر در آفاق نیز همین نکته باشد که در دیدن اثری نهفته است که در شنیدن و مطالعه کردن و... نیست. حضرت موسی علیه السلام وقتی برای مناجات به طور رفته بود، خدای متعال به او وحی فرمود که در غیبت تو، قومت گو dalle پرست شدند. حضرت این را شنید و از آن آگاه شد و چون خدا چنین فرموده بود، هیچ جای شک نبود ولی از شنیدن این خبر چندان مضطرب نشد. اما وقتی در میان مردم آمد و گو dalle پرستی آنها را مشاهده نمود، خیلی مضطرب و خشمگین گردید که قرآن می فرماید: «وَالْقَوْلُ أَلْوَاحٌ وَأَخْدَى بِرَأْسٍ أَخْيَهِ يَجْرُهُ إِلَيْهِ» (اعراف، ۱۵۰)؛ عصبانی شد و بر سر هارون داد و فریاد برآورد که چرا گذاشتی این مردم گو dalle پرست شوند. این خشم و عصبانیت به خاطر دیدن آن حالت بود (مصطفی‌یزدی، ۱۳۸۰، ج ۱، ص ۶۶).

«ازدواج» از نمونه های تغییر موقعیت اجتماعی است که بسته به چگونگی انتخاب همسر می تواند زمینه حفظ یا زوال ارزش های دینی را فراهم سازد. براساس قرآن کریم، تاثیر انتخاب همسر مؤمن یا مشرک نه فقط تا پایان زندگی دنیوی، بلکه تا بهشت و دوزخ امتداد می یابد (بقره، ۲۱). ^۳ پیوند زناشویی آکنده از فرسته هایی است که برای ارائه توجیه ها، باورها و عادات ها به طرف دیگر وجود دارد و به ایجاد نوعی «دیگرگونی شناختی» ^۴ در او می انجامد (جیوردانو و دیگران، ۲۰۰۳؛ به نقل از سلیمی و دیگران، ۱۳۸۸، ص ۸۵).

۸. کارکرهای روان‌شناختی

برخی از کارکرهای متنوع روان‌شناختی روش تربیتی تغییر موقعیت در این فراز از بحث بررسی می شود. «دیدار با برادران دینی» موجب تأثیرات مطلوب روان‌شناختی، از جمله انساط خاطر و

۱. قُلْ سَيِّرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الخُلُقُ ثُمَّ اللَّهُ يَتَشَيَّعُ النَّاسَةُ التَّائِخَرَةُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
۲. أَقْلَمْ سَيِّرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّيْنِ مِنْ قَبْلِهِمْ ذَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَإِلَّا كَافِرِينَ أَمَّا أُنَّهَا.
۳. وَلَا تُتَكَحُّو الْمُسْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنُنَّ وَلَا مَّا ظُهِّمَ حَتَّى مَنْ مُسْرِكَهُ وَلَوْ أَعْجَشَهُمْ وَلَا تُتَكَحُّو الْمُسْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَمَّا
مُؤْمِنُنَّ خَيْرٌ مَنْ مُؤْمِنٌ وَلَوْ أَعْجَمُكُمْ أَوْ لَشِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُونَ إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمُفْرِزُ بِإِذْنِهِ وَتَبَيَّنَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ.

4. cognitive transformation.

بارور شدن عقل می‌گردد (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۷۱، ص ۳۵۳).^۱ اگر این ملاقات با هدف یاد خدا تشکیل شود، آرامش و سرور بهشت را نیز به دنبال خواهد آورد. رسول اکرم ﷺ می‌فرمایند: بخرا مید در باغ‌های بهشت. [اصحاب] گفتند: ای رسول خدا، باغ‌های بهشت چیستند؟ حضرت فرمودند: باغ‌های بهشت مجالس ذکرند. در بامداد و شامگاه به یاد خدا باشید (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۹۰، ص ۱۶۳).^۲ سخن آن حضرت بیانگر یک نکته مهم تربیتی و تأثیر مهم اجتماع‌های شایسته در حرکت انسان بهسوی کمال است. افراد عادی، معمولاً در تنهایی رغبت و علاقه چندانی به انجام برخی شعایر و برنامه‌های دینی ندارند اما اگر دیگران را در کنار خود بینند، نشاط و انگیزه در آنها پدید می‌آید (مصطفی‌بی‌زیدی، ۱۳۸۴، ص ۱۰۳).

«انجام عبادات دینی» نیز در این خصوص نتایج ارزشمندی به دنبال دارد. در منابع اسلامی اطاعت پروردگار موجب سرور دانسته شده است (تمیمی‌آمدی، ۱۳۶۶، ص ۱۸۱).^۳ برخی طاعات نیز به طور ویژه دارای آثار روان‌شناختی هستند. مانند اقامه نماز که زائل‌کننده خوف و حزن (بقره، ۲۷۷)،^۴ دانسته شده است. رویگردانی کامل از مشکلات و هموم زندگی و نیندیشیدن به آنها در اثنای نماز، باعث ایجاد حالتی از آرام‌سازی کامل و آرامش روان و آسودگی عقل در انسان می‌شود. «آرام‌سازی یکی از وسائل مورد استفاده برخی از روان‌درمانگران جدید برای درمان بیماری‌های روانی است (نجاتی، ۱۳۸۸، ص ۳۸۹). همچنین روابط اجتماعی دوستانه و مودت‌آمیز با دیگران که از نماز جماعت حاصل می‌شود، نه تنها به رشد شخصیت و رشد افعالی فرد کمک می‌کند، بلکه نیاز تعلق او را به گروه و پذیرش او را از سوی گروه، تأمین و اشباع می‌نماید. به طور کلی، نماز جماعت و به ویژه نماز جمعه، به همان اندازه در تکوین و استحکام شخصیت افراد مؤثر است که روان‌درمانی گروهی. البته روان‌درمانی معمولاً پس از بروز بیماری روانی انجام می‌شود. اما نماز، و به ویژه نماز جمعه از دچار شدن فرد به بیماری روانی پیشگیری می‌کند و بدون شک پیشگیری از درمان بهتر است. از این‌رو، نماز با روان‌درمانی قابل مقایسه نیست (نجاتی، ۱۳۸۸، ص ۳۹۴-۳۹۶).

د. شرایط به کارگیری مؤثر روش تغییر موقعیت

به کارگیری این روش تربیتی تحت شرایطی امکان‌پذیر یا مؤثر است که در اینجا بررسی خواهد شد.

۱. عن أَيِّ جَعْفَرٍ الثَّانِي لِيَلِيَّةٍ قَالَ مَلَاقَةُ الْأَحْوَانِ نُسْرَةٌ وَ تَلْقِيْحُ الْعَقْلِ.

۲. إِذْتَهَا فِي رِيَاضِ الْجَنَّةِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ مَا رِيَاضُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: مَجَالِسُ الدَّكْرِ، أَغْدُوا وَ رُوحُوا وَ اذْكُروا... .

۳. عَنْ عَلَيِّ لِيَلِيَّةٍ قَالَ: سَرُورُ الْمُؤْمِنِ بِطَاعَةِ رَبِّهِ.

۴. إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَإِنَّمَا الرَّكْوَةُ أَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا حُوقُّ عَائِبِهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرُثُونَ.

۹. بصیرت

نخستین شرط تغییر موقعیت برخورداری از آگاهی عمیق و گستردگی درباره موقعیت موجود و موقعیت مطلوب است. خداوند متعال به مؤمنانی که آهنگ جهاد کرده‌اند می‌فرماید: «ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که در راه خدا گام بر می‌دارید [و به سفری برای جهاد می‌روید] تحقیق کنید» (نساء، ۹۴).^۱

چنانچه حرکت براساس بصیرت صورت نگیرد، سرعت حرکت جز دوری از مقصد نتیجه‌ای نخواهد داشت (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۷۵، ص ۲۴۴).^۲ پس در مقام تربیت ابتدا باید وضعیت موجود با وضعیت پیش رو مقایسه شود و در صورت اطمینان یافتن از مطلوب‌تر بودن موقعیت پیش رو، اقدام به تغییر موقعیت کرد. در صورت نگرانی از گمراه‌کننده بودن مسیر، توقف سزاوارتر است (نهج‌البلاغه، نامه ۳۱)،^۳ چرا که بیراهه رفتن اگر به سقوط در دره و هلاکت منجر نشود، لااقل به طی کردن دوباره مسیر می‌انجامد (مصطفی‌البلاغی، ۱۳۸۰، ج ۱، ص ۸۹).

۱۰. استطاعت و توانایی

یکی از شرایط لازم برای مسئولیت اخلاقی، توانایی انجام تکلیف است. بنابراین اگر فعل مورد تکلیف، خارج از حیطه توانایی‌ها و استعدادهای انسانی باشد، طبیعی است که اخلاقاً نمی‌توان فرد را در قبال آن مسئول دانست. از این‌روست که تکلیف به «مالایطاق» قبیح است، و خدای حکیم نیز کاری را که از حدود توانایی‌های آدمیان خارج باشد از آنان نمی‌خواهد «لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا» (بقره، ۲۸۶) (مصطفی‌البلاغی، ۱۳۸۹، ص ۱۵۹). بنابراین، دیگر لازمه به کارگیری این روش، استطاعت و توانایی تغییر دادن موقعیت است. عنوان نمونه، وجوب حج منوط به استطاعت شده است (آل عمران، ۹۷).^۴ همچنین شرطی که هجرت را ایجاب می‌کند، آن است که امکان تدبیر و چاره‌جویی و نیز راه رهایی از محیط نامطلوب وجود داشته باشد (نساء، ۹۷-۹۸).^۵ در مورد جهاد نیز، توانایی و سلامت جسمی و تمکن مالی برای هزینه حرکت، شرط شده است (توبه، ۹۱-۹۲).^۶ پس لازمه تغییر محل سکونت، مدرسه و محل کسب و کار نامطلوب، توانایی است و

۱. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَرْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا... .

۲. قال الصادق عليه: العامل على غير بصيرة كالسابر على غير طريق فلا تربىء سرعة السير إلا بعدها.

۳. قال على عليه: وأشڪ عن طريق إذا خفت ضلالته فإن الكف عن خيرة الصلاة، خير من زُكُوب الأهوا.

۴. قوله على الناس حجُّ الْبَيْتِ مِن اسْتِطاعَةِ إِلَهٍ سَيِّلَ... .

۵. إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمُونَ لَهُمْ كُثُرًا مُسْتَصْفَيَنَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ فَتَهَا جَرَوا فِيهَا فَأَقْلَمُكَ مَا وَاهِمْ جَهَنَّمَ وَسَاءُتْ مصيِّرًا إِلَّا الْمُسْتَصْفَيُنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْأَنْوَانِ لَا يَسْطِعُونَ حِلَّةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَيِّلًا.

۶. أَيُّسَ عَلَى الصُّنْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَنِ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفَعُونَ حَرَجٌ إِذَا صَحُّوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ * وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوكَ لِتَحْمِلُهُمْ فَلَمْ لَا جِدٌ مَا أَحْبَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوْلَى وَأَعْيُهُمْ تَهْيِصٌ مِنَ الْأَذْفَعِ حَرَّنَا إِلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفَعُونَ.

در صورتی که امکان جابجایی وجود نداشته باشد، برای خنثی سازی پیامدهای محیط ناسالم، باید از دیگر روش‌های تربیتی مدد جست. امیرالمؤمنین علیهم السلام فرمایند: خیری نیست در کسی که با فردی که ناچار از معاشرت با او است، معاشرت نیکو نداشته باشد تا اینکه خداوند راهی برای خلاصی از او بگشاید (صدقه، ۱۴۱۳، ج ۴، ص ۳۸۷).^۱ پس چنانچه فرد ناگزیر از حضور در موقعیتی خاص مانند جمع خانوادگی خود باشد، باید مدارا پیشه کرده و با شیوه‌ای پسندیده با آنان رفتار کند.

۱۱. پرهیز از راحت طلبی

لازمه دیگر به کار بردن مؤثر روش تربیتی تغییر موقعیت، روحیه جهادی و پرهیز از راحت طلبی است. موسی علیهم السلام پس از خلاصی بنی اسراییل از چنگ فرعون، به آنان فرمان داد به زمین مقدسی که خدا برایشان نوشته بود، وارد شوند، با مشرکان و دشمنان خدا بجنگند، آنجا را مسکن و مأوى خود کنند و سیادت و آقایی داشته باشند. آنان در پاسخ موسی گفتند: ما حوصله درگیری با ایشان را نداریم و تا در شهر هستند، هرگز وارد آن نمی‌شویم؛ و هنگامی وارد شهر خواهیم شد که آنان خارج شده باشند. سپس مجدداً تأکید کردند که ای موسی! ما هرگز وارد این شهر نمی‌شویم! تو با خدای خود بروید، با آنان بجنگید و بیرون شان کنید که ما در اینجا نشسته‌ایم. وقتی شکست خورده و بیرون رفتند، ما وارد خواهیم شد (مائده، ۲۰-۲۶).^۲ در هر حال، این خوب راحت طلبی آنها بود که به این گفتار نامعقول و ادارشان می‌کرد و با اینکه می‌دانستند مبارزه با دشمن، عزّت و عظمت، ولذت سیادت و حریت را به دنبال می‌آورد، راحت طلبی و تن‌آسایی توأم با ذلت و نکبت را ترجیح می‌دادند (مصطفی‌الزمان (مصادیق)، ۱۳۷۶، ج ۲، ص ۲۰۲).

۱۲. ولایت مداری

نتیجه بخش بودن کاربرد این روش منوط به تبعیت از ولی است. در جایی که فرد بدون توجه به دستور العمل پیشوای خود اقدام به حرکت یا توقف کند و خود را از او جدا سازد، از نتیجه مطلوب

۱. لَا خَيْرٌ فِيمَنْ لَا يَعَاشُ بِالْمَعْرُوفِ مَنْ لَا يَدُّ مِنْ مَعَاسِرِهِ حَتَّى يَجْعَلَ اللَّهَ إِلَى الْحَلَاصِ مِنْ سَبِيلًا.
۲. وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمَهُ يَا قَوْمَهُ أَذْكُرُو نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَمَاتَكُمْ مَا لَمْ يُؤْتَ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ * يَا قَوْمَهُ اذْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُوا عَلَى أَذْبَارِكُمْ فَتَنَقْبِلُوا خَاسِرِينَ * قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلُهَا حَتَّى يَحْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاجِلُونَ * قَالَ رَجُلُونَ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهِ عَلَيْهِمَا اذْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْأَيَّاتِ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ * قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنْ نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهُبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتَلَ إِنَّا هَامَنَ قَاعِدُونَ * قَالَ رَبُّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخْيَ فَأَفْرُقْ بَيْنَتَا وَبَيْنَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ * قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتَبَاهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ .

برخوردار نخواهد شد. امام سجاد^{علیه السلام} در صلوات شعبانیه فردی را که از اهل بیت پیامبر پیش افتد، از دین خارج شده، آنکه از آنان عقب بماند را هلاک شده و کسی که ملازم آنان باشد را پیوسته دانسته‌اند (همان، ج ۸۷، ص ۲۰).^۱ بنی اسرائیل نمونه کسانی هستند که فرمان ولی خود را نادیده گرفتند. حضرت موسی^{علیه السلام} به آنان فرمود: «ای قوم من، به سرزمین مقدسی که خداوند برای شما مقرر داشته است درآید، و به عقب بازنگردید که زیان کار خواهد شد.» گفتند: «ای موسی، در آنجا مردمی زورمندند و نا آنان از آنجا بیرون نروند ما هرگز وارد آن نمی‌شویم. پس اگر از آنجا بیرون بروند ما وارد خواهیم شد» (مائده، ۲۱-۲۲).^۲

نتیجه این تمدد آن شد که موسی^{علیه السلام} درخواست کرد که بین او و آن قوم فاسق جدایی افتد. پیامد دیگر آن بود که ورود آنان به سرزمین مقدس چهل سال ممنوع شد و ایشان در این مدت در بیابان سرگردان شدند (همان، ۲۵-۲۶).^۳

براین اساس، به کارگیری صحیح و مؤثر روش تغییر موقعیت در تعلیم و تربیت رسمی و غیررسمی مستلزم آن است که در چارچوب قوانین شرعی قرار داشته و مخالفتی با ولایت خداوند، رسول اکرم، اهل بیت^{علیه السلام} و ولی فقیه در آن صورت نگیرد.

۱۳. استمداد از خداوند متعال

برای ثمربخشی تغییر موقعیت لازم است از خداوند متعال استمداد شود تا با پشتیبانی قدرت لایزال الهی، نتیجه مطلوب حاصل شود. حضرت موسی^{علیه السلام} به هنگامی که تحت تعقیب فرعون قرار گرفت و هراسان از «مصر» خارج شد، دعا کرد که خداوند او را از قوم ستمگران نجات بخشد؛ و چون جهت حرکت را به سوی «مدین» قرار داد، از خداوند درخواست کرد که او را به راه صحیح هدایت کند (قصص، ۲۱-۲۲).^۴ این دعا زمانی مستجاب شد که بر حضرت شعیب^{علیه السلام} وارد شد و ایشان بشارت داد که از قوم ظالمان نجات یافته است (همان، ۲۵).^۵

رهبر معظم انقلاب اسلامی در خطبه نماز عید سعید فطر، دعا برای ثمربخش شدن تغییر موقعیت را این چنین تبیین می‌کنند:

۱. و من دعاء زين العابدين^{علیه السلام}: المُتَّقِدُ لَهُمْ مَارِقُ وَ الْمُتَّأْخِرُ عَنْهُمْ زَاهِقُ وَ الْلَّارِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ.
۲. يَا قَوْمَ اذْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ إِلَيْكُمْ كَبَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُوا عَلَى أَذْبَارِكُمْ فَتَنَقْلِبُوْ خَاسِرِينَ * قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَيَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوْ مِنْهَا فَإِنَّ يَخْرُجُوْ مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ.
۳. قَالَ رَبُّ إِنِّي لَا أُمْلِكُ إِلَّا نُسُكِي وَأَخِي فَأَفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ * قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتَبَاهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسِ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ.
۴. فَخَرَّ مِنْهَا خَانِقًا يَرْتَقِبُ قَالَ رَبُّ نَجَّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ * وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّلِيلِ.
۵. فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ تَجْوَثُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ.

در نماز عید فطر بارها به خداوند عرض می‌کنیم: «ادخلنی فی کل خیر ادخلت فیه محمدًا و آل محمد»؛ ما را به آن بهشت مصفای ایمان و اخلاق و عمل که این برگزیدگان را در آنجا دادی، وارد کن «و اخرجنی من کل سوء اخرجت منه محمدًا و آل محمد صلواتک علیه و علیهم» (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۸۷، ص ۳۸۰)؛ از آن دوزخ عمل ناشایست، اخلاق ناشایست، عقيدة ناشایست که این بزرگواران و عزیزان عالم خلقت را از آن محفوظ و مصون نگاه داشتی، ما را خارج کن! این هدف بزرگ را برای خودمان در روز عید فطر ترسیم می‌کنیم، آن را از خدا طلب می‌کنیم (<https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=8070>)

۱۴. سرعت مناسب

شرط دیگر تغییر موقعیت آن است که با سرعت مناسب انجام شود. تأکیدات قرآن کریم بر سرعت (آل عمران، ۱۳۳)^۱ و سبقت گرفتن (حديد، ۲۱)^۲ بهسوی مفترت الهی؛ و نیز سبقت گرفتن از یکدیگر در انجام رفتارهای شایسته (بقره، ۱۴۸؛ مائدہ، ۴۸)،^۳ حاکی از همین موضوع است. گاه تغییر موقعیت صورت می‌گیرد اما چون بهنگام و با سرعت لازم انجام نمی‌شود، نتیجه مطلوب را به دنبال نمی‌آورد. در این صورت یا هیچ تأثیری حاصل نمی‌شود و یا تأثیری کمینه رخ می‌نماید. مثلاً در هنگام قرار گرفتن در موقعیت گناه، لازم است با سرعت زیاد از آن محیط فاصله گرفته شود، همچنان که حضرت یوسف^{علیه السلام} از خلوتگاهی که زلیخا تدارک دیده بود، با شتاب گریخت (یوسف، ۲۵).^۴ تسویف، در مقابل عجله و شتاب در کار خیر، گرداب ژرفی است و انسان را فریب می‌دهد که می‌تواند در آن شنا کند؛ اما وقتی پای در آن می‌نهد، جز هلاکت بهره‌ای نمی‌برد (مصطفی‌یزدی، ۱۳۹۳، ص ۱۸۳).^۵

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در این نوشتار برخی از جنبه‌های قابل توجه روش تربیتی «تغییر موقعیت» که در منابع اسلامی مورد توجه فراوان قرار گرفته بررسی شد. تغییر موقعیت به این معناست که فرد برای مصون ماندن از موقعیت آسیب‌زاکی کنونی یا پیش‌رو، و یا برخورداری از امتیازات موقعیت تعالی بخش، اقدام به

۱. وَسَارُّهُمْ إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّيْكُمْ وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ.

۲. سَابَقُوكُمْ إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّيْكُمْ وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا كَعْرُضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلّذِينَ ءامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

۳. فَائِشَتُهُمُ الْخَرَاتِ.

۴. وَاسْبَكَنَّا الْبَابَ.

۵. قَالَ الْبَاقِرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: وَإِنَّا كَ وَالشَّوِيفَ فَإِنَّهُ يَحْرُّ يَعْرُقُ فِيهِ الْهَلْكَى.

موقعیت‌گزینی مطلوب و قرار گرفتن در آن می‌کند. گرچه برای این روش تربیتی می‌توان انواع متعددی در نظر گرفت، در این مقاله به انواع وضعی، مکانی، زمانی و اجتماعی اشاره و برای هر یک نمونه‌هایی ارائه شد. تغییر موقعیت اجتماعی خود قابل واشکافی به تغییر موقعیت سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و... نیز هست. کارکردهای روش تغییر موقعیت فراوان است، ولی در مقاله حاضر بهدلیل محدودیت فضای، تنها کارکردهای دانشی، اخلاقی، دینی و روان‌شناسی مطرح و شواهد قرآنی و روایی هر یک به اجمال بررسی گردید. بصیرت و بیشن، استطاعت و توانایی، ولایت‌مداری، یاری‌طلبی از خداوند متعال، پرهیز از راحت‌طلبی و سرعت مناسب از جمله شرایطی است که اثربخشی این روش را در موقعیت‌های تربیتی فراهم می‌کند.

منابع

* قرآن کریم

* نهج البلاغه

۱. اناری، طاهره‌سادات (۱۳۹۰)، «روش تربیتی تغییر موقعیت در قرآن کریم»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور.
۲. باقری، خسرو (۱۳۸۹)، نگاهی دوباره به تربیت اسلامی، تهران: انتشارات مدرسه.
۳. تمیمی‌آمدی، عبدالواحد بن محمد (۱۳۶۶)، تصنیف غرالحکم و درالكلم، قم: دفتر تبلیغات.
۴. حرعاملی، محمدبن حسن (۱۴۰۹)، وسائل الشیعه، قم: موسسه آل البيت علیهم السلام.
۵. حرانی، حسنبن علی (۱۴۰۴)، تحف العقول، قم: جامعه مدرسین.
۶. خرمشاهی، بهاءالدین و مسعود انصاری (۱۳۷۶)، پیام پیامبر، تهران: منفرد.
۷. دیلمی، حسنبن محمد (۱۴۱۲)، ارشاد القلوب، قم: الشریف الرضی.
۸. سلیمانی، علی؛ محمد ابوترابی و محمد داوری (۱۳۸۸)، همنشینی و کجری، قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
۹. کاویانی، محمد (۱۳۹۴)، روان‌شناسی در قرآن؛ مفاهیم و آموزه‌ها، قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
۱۰. کلینی، محمدبن یعقوب (۱۴۰۷)، الکافی، تصحیح علی اکبر غفاری و محمد آخوندی، تهران: دارالکتب الاسلامیه.
۱۱. مجلسی، محمدباقر (۱۴۰۳)، بحار الانوار، بیروت: موسسه الوفاء.
۱۲. مصباح‌یزدی، محمدتقی (۱۳۷۶)، اخلاق در قرآن، تحقیق و نگارش: محمدحسین اسکندری، قم: انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی علیهم السلام.
۱۳. مصباح‌یزدی، محمدتقی (۱۳۸۰)، پند جاوید، قم: انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی علیهم السلام.
۱۴. مصباح‌یزدی، محمدتقی (۱۳۷۵)، مباحثی درباره حوزه، قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی علیهم السلام.
۱۵. مصباح‌یزدی، محمدتقی (۱۳۸۴)، یاد او، قم: مرکز انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی علیهم السلام.

۱۶. مصباح‌یزدی، محمدتقی (۱۳۸۹)، فلسفه اخلاق، قم: مرکز انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی رهنما.
۱۷. مصباح‌یزدی، محمدتقی (۱۳۹۳)، جرمه‌ای از دریای راز، قم: مرکز انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی رهنما.
۱۸. ناری‌قمی، مسعود و مینو قره‌بگلو (بهار ۱۳۹۴)، «الگوواره دانش روان‌شناسی محیط در تعامل با اندیشه اسلامی»، پژوهش‌های معماری اسلامی، ش، ۶، ص ۱۹-۳۶.
۱۹. نجاتی، محمد عثمان (۱۳۸۸)، قرآن و روان‌شناسی، ترجمه عباس عرب، مشهد: بنیاد پژوهش‌های اسلامی.
۲۰. نوری، حسین بن محمد تقی (۱۴۰۸)، مستدرک الوسائل، قم: مؤسسه آل‌البیت رهنما.
۲۱. یالجن، مقداد (۱۳۹۵)، تربیت اخلاقی در اسلام، ترجمه، تلخیص و اضافات بهروز رفیعی، قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
22. <http://farsi.khamenei.ir>
23. <https://plato.stanford.edu/entries/behaviorism/>
24. <https://www.simplypsychology.org/social-psychology.html>)